

[A. C. Mortensen.]

naar de bliver 75 Aar. I Lovforslaget var der fastsat, at Direktører og fast ansatte Tjenestemænd skal søge deres Afsked, naar de fylder 70 Aar. Heri ligger jo ikke absolut, at de skal gaa af; de skal søge deres Afsked, og saa kan Direktionen naturligvis i ganske særlige Tilfælde lade være at bevilge Ansøgningen, men man forudsætter, at det almindelige vil blive, at de fastansatte og pensionsberettigede Tjenestemænd gaar, naar de er 70 Aar, ligesom det sker i Staten og i de fleste Kommuner. Derimod var der i Lovforslaget ikke fastsat nogen Aldersgrænse for Repræsentanter og Vurderingsmænd. Dette har man været mere betænkelig ved, da de ikke er pensionsberettigede. Men man har dog ment i Udvalget, at man burde sætte en Aldersgrænse, og har sat den ved 75 Aars Alderen.

Ændringsforslag Nr. 17 bestemmer, at hvis der aabnes 5 pCt.s Serier, kan Indenrigsministeren standse disse Serier, naar det herskende Renteniveau begrundes det. Hvis man først kommer op paa et saa højt Renteniveau, at der vil være Rimelighed for at udstede 5 pCt.s Obligationer, og Renten senere falder igen, vil det jo være rimeligt, at Indenrigsministeren igen er i Stand til at standse Udstedelsen af disse Obligationer.

I Ændringsforslag Nr. 18 fastslaaes det, at Repræsentantskabet ved en Series Aabning kan bestemme, om Amortisationen skal ske ved Udtrækning eller ved Opkøb. I Lovforslaget var det stærkt præciseret; at Amortisation skulde foregaa ved Opkøb. Men dette har Kreditforeningerne været betænkelige ved, fordi man frygtede, at det skulde trykke Kurserne. Man mener, at den Lotterichance, der er ved, at man kan faa Obligationer udtrukket til Parikurs, medens man køber dem noget billigere, skulde betyde noget ved Salget af Obligationerne. Derfor har man nøjedes med at sige, at Kreditforeningsdirektionerne selv kan afgøre, naar de aabner nye Serier, om de skal amortiseres ved Opkøb eller ved Udtrækning. Dog hedder det, at hvor der bliver Tale om ekstraordinære Afdrag, om Afdrag, der er større end betinget ved Seriens Oprettelse, der skal Kreditforeningerne i alle Tilfælde forbeholde sig Ret til at foretage denne Amortisation ved Opkøb.

Dette er de Ændringsforslag til Lovforslaget om Kreditforeninger, som jeg finder særlig betydende.

Til Lovforslaget om Købstadhypotekforeninger er der stillet 10 Ændringsforslag, af hvilke den væsentlige Del er analog med

Ændringsforslagene til Loven om Kreditforeninger. Jeg finder derfor ikke Anledning til at omtale dem nærmere, men skal paa det samlede Udvalgs Vegne anbefale samtlige Ændringsforslag til Vedtagelse.

Krag: Ved disse Lovforslags første Behandling udtalte jeg, at efter min Opfattelse var der for Kreditforeningernes Vedkommende og for øvrigt ogsaa for Hypotekforeningernes Vedkommende ved Lovgivningen og gennem Praksis skabt en saadan Basis for disse Institutioner, og de har i det store og hele virket paa en saa tilfredsstillende Maade, at der ikke er Anledning til at søge gennemført en dybtgaaende Lovgivning til Fremskaffelse af Ændringer i Grundlaget for eller i Administrationen af disse Institutioner.

Denne min Opfattelse er blevet bekræftet ikke blot ved de fremsatte Lovforslags Indhold, men ogsaa ved de Forhandlinger, som har været ført i Udvalget angaaende disse to Lovforslag, Forhandlinger, som har været i høj Grad saglige og Udtryk for Forstaaelse og Hensyntagen til disse Institutioner fra alle Sider inden for Udvalget og ogsaa fra den højtærede Indenrigsministers Side, hvad jeg kun kan udtrykke min Taknemmelighed for.

Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, har nu gennemgaaet de væsentligste Ændringer, og der er for mig ikke nogen Grund til at føje ret mange Bemærkninger til den Redegørelse, det ærede Medlem har givet. Det glæder mig, at der ud af de Forhandlinger, der er ført, er fremkommet en enstemmig Opfattelse af Betydningen af Repræsentanternes Stilling. Der var oprindelig i Lovforslaget indeholdt Bestemmelser, som paa afgørende Maade ændrede denne. Men gennem de Forhandlinger, der er ført ogsaa med Repræsentanter for Kreditforeningerne, er man naaet til det Resultat, at Repræsentanternes Stilling med Hensyn til Kreditforeningernes hele Virksomhed bliver uændret ud over dette, at Repræsentanterne ikke — hvad der vist et enkelt Sted er Tilfældet — fremtidig kan deltage ved den endelige Behandling af Laanesager.

Hvad den for Direktører, Repræsentanter og Vurderingsmænd indførte Aldersgrænse angaar, har jeg ingen Bemærkninger at gøre. Dog kan jeg ikke undlade at sige, at naar det udtrykkeligt fastslaaes, at Vurderingsmænd og Repræsentanter skal afgaa ved det fyldte 75de Aar, saa kan en saadan Bestemmelse særdeles vel sagligt begrundes, og jeg skal heller ikke søge at